Udskriftsdato: 23. december 2025

SKR nr 9691 af 04/04/2019 (Gældende)

Udtagningsbeskatning ved salgsfremmeordninger - præcisering - styresignal

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 18-1643496

Udtagningsbeskatning ved salgsfremmeordninger - præcisering - styresignal

SKM2019. 197. SKTST

1. Sammenfatning

Skattestyrelsen præciserer, at der på visse betingelser ikke er grundlag for at udtagningsbeskatte virksomheder efter momslovens § 5, stk. 1-3, når virksomhederne vælger at anvende en salgsfremmeordning, hvor der ved løbende køb af eksempelvis 9 varer eller ydelser gives en 10. vare eller ydelse til kunderne uden betaling af yderligere vederlag.

2. Baggrund og problemstilling

SKAT har ved SKM2010. 636. SKAT og SKM2010. 637. SKAT præciseret praksis for den momsmæssige behandling af tilgift og lignende salgsfremmende foranstaltninger. Fælles for styresignalerne er, at disse fokuserer på den situation, hvor tilgiften gives i forbindelse med ét samlet køb.

Det er heri bl.a. anført, at reklamerer en detailhandelskæde med, at man kan købe 6 stole og betale for 5, så taler ordvalget for, at den 6. stol bliver overdraget vederlagsfrit, hvilket har den konsekvens, at detailhandelskæden bliver udtagningsbeskattet af overdragelsen af den 6. stol, jf. momslovens § 5, stk. 1.

Om den 6. stol overdrages vederlagsfrit skal imidlertid afgøres ud fra en konkret vurdering af aftalegrundlaget mellem parterne i hver enkelt sag, hvor det afgørende er, om der er ydet et vederlag for den 6. stol set fra købers synsvinkel.

Af SKM2010. 636. SKAT og SKM2010. 637. SKAT fremgår det, at den 6. stol i eksemplet for en gennemsnitsforbruger vil blive betragtet som en mængderabat, hvor gennemsnitsforbrugeren betaler én samlet pris for alle 6 stole, og den 6. stol kan derfor ikke i momsmæssig henseende anses for overdraget vederlagsfrit.

Skattestyrelsen finder med baggrund i flere konkrete henvendelser fra virksomheder og brancheorganisationer anledning til at præcisere praksis i relation til reglerne om udtagning, når samme koncept anvendes, men hvor salgene af de enkelte varer eller ydelser ikke sker på én gang, men *løbende* som det typisk er tilfældet ved eksempelvis "køb 9 kopper kaffe og få den 10. kop kaffe gratis".

Dette styresignal tager således udgangspunkt i den situation, hvor der købes flere varer/ydelser i separate køb over tid, og styresignalet præciserer derfor praksis i relation til SKM2010. 636. SKAT og SKM2010. 637. SKAT, som alene omhandler den situation, hvor der købes flere varer, herunder forskellige varer, i ét køb foretaget på samme tidspunkt.

3. Det retlige grundlag

Af momsloven § 4, stk. 1, fremgår det, at:

"Der betales afgift af varer og ydelser, der leveres mod vederlag her i landet.

….. "

Af momsloven § 5, stk. 1, fremgår det, at:

"Med levering mod vederlag sidestilles udtagning, herunder anvendelse, af varer fra virksomheden, såfremt der er opnået fuld eller delvis fradragsret ved indkøb, fremstilling m.v. af de pågældende varer. Det gælder, når udtagning sker til privat brug for virksomhedens indehaver eller for dennes personale eller til

vederlagsfri overdragelse eller i øvrigt til formål, som ikke vedrører den registreringspligtige virksomheds levering af varer og ydelser. Udtagning af reklameartikler og lign. til en værdi af mindre end 100 kr., ekskl. afgift, og vareprøver sidestilles ikke med en levering. ”

Af momsloven § 5, stk. 2, fremgår det, at:

Med levering mod vederlag sidestilles udtagning af varer og ydelser, når de tages i anvendelse til formål som nævnt i § 42, stk. 1 og 3, såfremt der er opnået fuld eller delvis fradragsret ved indkøb, fremstilling m.v. af de pågældende varer og ydelser.

Af momsloven § 5, stk. 3, fremgår det, at:

”Med levering mod vederlag sidestilles udtagning af ydelser til privat brug for virksomhedens indehaver eller til dennes personale eller i øvrigt til virksomheden uvedkommende formål. ”

4. Skattestyrelsens opfattelse

Mange salgsfremmeordninger kendetegnes ved, at der i et eller andet omfang reklameres med, at kunden som et led i ordningen modtager en vare eller en ydelse uden, at der ifølge markedsføringen betales særskilt vederlag herfor.

Dette kan eksempelvis være et koncept bestående i ”køb 9 kopper kaffe og få den 10. kop kaffe gratis”.

Udtagning af varer

Foretager en virksomhed som led i en salgsfremmeordning levering af varer, som markedsføres som gratis, skal det vurderes, om betingelserne i momslovens § 5, stk. 1, om udtagning er opfyldt med den konsekvens, at virksomheden udtagningsbeskattes af varen.

I eksemplet med køb 9 kopper kaffe og få den 10. kop kaffe gratis betyder dette, at virksomheden både skal afregne salgsmoms af det faktisk modtagne vederlag for de 9 kopper kaffe, samt af et ”fikseret vederlag” for den 10. kop kaffe opgjort efter principperne i momslovens § 28, stk. 1.

SKAT har i SKM2010. 636. SKAT og SKM2010. 637. SKAT vurderet, at sælges eksempelvis 6 stole for 5 stoles pris i én handel, så er betingelserne for udtagning i momslovens § 5, stk. 1, ikke opfyldt.

På den anden side kom EU-domstolen i sagen C-48/97, Kuwait Petroleum, frem til, at Kuwait Petroleum overdrog varer vederlagsfrit til sine kunder, når disse optjente vouchere ved køb af brændstof, og herefter indløste disse hos Kuwait Petroleum for en række forskellige varer.

I sagen tilbød Kuwait Petroleum en voucher for hver fulde 12 liter købt brændstof, og disse vouchere kunne efterfølgende indløses hos Kuwait Petroleum mod udlevering af forskellige indløsningsgoder.

EU-domstolen bemærker indledende i præmis 21, at formålet med udtagningsbestemmelsen navnlig er at sikre ligebehandling af en afgiftspligtig person, der udtager et gode fra sin virksomhed til privat brug, og en almindelig forbruger, som køber samme type gode.

Videre bemærker EU-domstolen, at betingelserne for udtagning opfyldes ved vederlagsfri overdragelse af goder – også selvom den vederlagsfrie overdragelse sker til virksomhedens eget brug. Domstolen skulle derfor vurdere, om overdragelsen af indløsningsgoderne skete vederlagsfrit, eller om kunderne havde betalt et vederlag for disse gennem købet af brændstof.

Ved denne vurdering konstaterer domstolen indledningsvis i præmis 28, at salget af brændstof og overdragelsen af goder mod vouchere udgør to adskilte transaktioner.

Videre bemærker domstolen, at Kuwait Petroleum som led i salgsfremmeordningen betegner indløsningsgoderne som "gaver", ligesom køberne af brændstof betalte den samme pris for benzinen, uanset om de tog imod voucherne eller ej, og fakturaerne vedrørende køb af brændstof angav kun denne pris. Disse hensyn talte ifølge EU-domstolen for, at der var sket en vederlagsfri overdragelse.

EU-domstolen kom efter en samlet vurdering frem til, at overdragelsen af indløsningsgoderne skete vederlagsfrit, og Kuwait Petroleum skulle derfor afregne udtagningsmoms af de vederlagsfrie overdragelser.

Salgsfremmeordninger med køb x varer løbende og få den sidste gratis

Afgørende for om virksomheden skal udtagningsbeskattes af den vare, som ifølge salgsfremmeordningen er gratis, er, om denne i momsmæssig henseende må anses for vederlagsfrit overdraget eller ej.

Denne vurdering skal tage udgangspunkt i, hvordan overdragelsen fremstår over for en gennemsnitsforbruger.

Med baggrund i EU-domstolens dom i sagen C-48/97, Kuwait Petroleum, er der rejst tvivl om, hvorvidt betingelserne for udtagning efter momslovens § 5, stk. 1, er opfyldt, når en leverandør som led i en salgsfremmeordning tilbyder sine kunder, at disse ved løbende køb af et bestemt antal varer kan få den sidste vare gratis.

I disse situationer kan der argumenteres for, at hvert varekøb udgør adskilte transaktioner, og det betalte vederlag for hver enkelt vare ikke kan henføres til den sidste gratis vare. Dette med henvisning til EU-domstolens præmis 30-31 i sagen C-48/97, Kuwait Petroleum, hvor EU-domstolen lagde vægt på, at den overdragne vare blev betegnet som en gave, ligesom prisen på det købte brændstof var den samme, uanset kunderne valgte at tage imod voucherne eller ej.

Det er imidlertid Skattestyrelsens opfattelse, at i den situation, hvor der købes 9 kopper kaffe løbende, hvorefter den 10. kop kaffe er gratis, er der – set fra en gennemsnitsforbrugers synspunkt – en så tilstrækkelig tilknytning mellem det samlede betalte vederlag for de 9 kopper kaffe og leveringen af den 10. kop kaffe, at den 10. kop kaffe ikke kan anses for overdraget vederlagsfrit i udtagningsreglernes forstand.

EU-domstolen bemærker således i præmis 28 i sagen C-48/97, Kuwait Petroleum, med henvisning til generaladvokatens bemærkninger i punkt 43 i sin indstilling, at salget af brændstof og overdragelsen af goder udgør *to* adskilte transaktioner. I sin indstilling til domstolen lægger generaladvokaten i punkt 43 afgørende vægt på, at det i realiteten ikke er muligt at behandle en række handlinger, som består af to adskilte transaktioner, nemlig salg af brændstof sammen med levering af vouchere og den efterfølgende levering af indløsningsgoder for disse vouchere, som én enkelt økonomisk transaktion. Generaladvokaten henviser herved til, at salget af brændstof og leveringen af indløsningsgoderne adskilles ikke blot tidsmæssigt, men også med hensyn til genstanden for transaktionerne.

I situationen med salgene af kopperne med kaffe er disse salg rigtignok i mange tilfælde adskilt tidsmæssigt, men ikke med hensyn til genstanden for transaktionerne.

Videre bemærkes det, at både generaladvokaten og EU-domstolen omtaler de forudgående salg af brændstof som én transaktion.

Det er med baggrund heri Skattestyrelsens opfattelse, at betingelserne for udtagning efter momslovens § 5, stk. 1, ikke opfyldes ved anvendelse af en salgsfremmeordning, hvor der løbende eksempelvis sælges 9 varer, og hvorefter den 10. er "gratis".

Det er i situationen en forudsætning, at den "gratis" vare indgår som en naturlig del af virksomhedens sortiment, ligesom der i forbindelse med udlevering af den "gratis" vare skal forevises dokumentation for de udløsende køb i form af eksempelvis et udfyldt rabatkort.

Dette med henvisning til, at vederlaget for de 9 varer set fra en gennemsnitsforbrugers synsvinkel i det konkrete tilfælde dækker alle 10 varer, og den 10. vare fremstår derfor ikke vederlagsfri.

Der vil derfor eksempelvis ikke være grundlag for at anvende momslovens § 5, stk. 1, i relation til et supermarkeds salgsfremmeordning, såfremt betingelserne er køb 9 sodavand, chipsposer eller slikposer, og få en chokoladebar gratis. Også i dette tilfælde vil der efter en konkret vurdering være en så tilstrækkelig tilknytning mellem vederlaget for de 9 varer og den 10. vare, at den 10. vare ikke kan betragtes som overdraget vederlagsfrit i udtagningsreglernes forstand.

Udtagning af varer og ydelser til formål nævnt i momslovens § 42, stk. 1 og 3

I henhold til momslovens § 5, stk. 2, skal udtagning af varer og ydelser til brug for formål nævnt i momslovens § 42, stk. 1 og 3, sidestilles med levering mod vederlag, såfremt der er opnået fuld eller delvis fradragsret ved indkøb, fremstilling m.v. af de pågældende varer og ydelser.

Formålene i momslovens § 42, stk. 1 og 3, omhandler primært leverancer til virksomhedens indehaver og personale. Med relevans for salgsfremmeordninger fremgår det dog tillige af momslovens § 42, stk. 1, nr. 5, at der ikke er fradragsret for udgifter til underholdning, restaurationsydelser, repræsentation og gaver.

Momslovens § 42, stk. 1, nr. 5, blev indført med momsloven i 1967 og omhandlede oprindeligt udelukkende repræsentation og gaver. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at fradragsbegrænsningen i relation til repræsentation medfører, at der bl.a. ikke kan fradrages moms betalt ved afholdelse af forretningsfrokoster. I relation til gaver fremgår det, at dette ikke begrænser fradragsretten for så vidt angår udsendelse af vareprøver og almindelige reklameartikler, men alene vedrører egentlige gaveydelser fra virksomheder.

I 1995 blev momslovens § 42, stk. 1, nr. 5, udvidet til også at omfatte underholdning og restaurationsydelser. Af bemærkningerne til lovændringen fremgår det, at der alene er tale om en sproglig tilpasning til teksten i momsdirektivet, og der skete derfor med præciseringen ingen ændring af den gældende retstilstand.

Det er med baggrund heri Skattestyrelsens opfattelse, at der ikke er grundlag for at udtagningsbeskatte en virksomhed af varer og ydelser efter momslovens § 5, stk. 2, når disse leveres "gratis" som led i salgsfremmeordninger som beskrevet ovenfor (køb 9 og få den 10. "gratis"). Dette med henvisning til, at varerne og ydelserne i disse tilfælde hverken bliver overdraget vederlagsfrit, og derfor ikke kan anses for gaver, eller bliver overdraget som led i repræsentation.

Det er i øvrigt Skattestyrelsens opfattelse, at anvendelsesområdet for momslovens § 5, stk. 2, i relation til salgsfremmeordninger er meget begrænset, uanset om varerne og ydelserne overdrages vederlagsfrit eller ej. Bestemmelsens anvendelsesområde er således ifølge bemærkningerne repræsentation og egentlige gaver, og det er Skattestyrelsens opfattelse, at kun de færreste overdragelser af varer og ydelser som led i salgsfremmeordninger kan betegnes som "egentlige gaver", idet virksomheden som oftest har en forventning om, at de vederlagsfrie varer og ydelser resulterer i et direkte forøget salg af virksomhedens øvrige produkter.

Et eksempel fra praksis er dog i denne relation SKM2006. 398. HR, hvor en virksomhed udloddede fodboldbilletter mv. i forbindelse med salgskampagner og konkurrencer. Højesteret konkluderede, at der i dette tilfælde var tale om gaveydelser omfattet af 42, stk. 1, nr. 5. Det fremgår af sagen, at virksomheden

afholdt en række landsdækkende konkurrencer, og at præmier i form af fodboldbilletter indgik i langt de fleste, ligesom virksomhedens salgskonsulenter udformede en række lokale konkurrencer, der er blevet afholdt i kunders butikker, herunder kædebutikker.

Skattestyrelsen bemærker i relation til hertil, at der i sagen var tale om typiske repræsentationsgaver, ligesom salgskampagnerne og konkurrencerne sigtede meget bredt, uden at der var nogen konkret kundemæssig relation til modtagerne af fodboldbilletterne. SKM2006. 398. HR kan derfor efter Skattestyrelsens opfattelse ikke fortolkes således, at den omfatter andet end udlevering af præmier som led i konkurrencer, hvor alle frit kan deltage. I disse tilfælde er der tale om "egentlige gaver" i momslovens § 42, stk. 1, nr. 5,'s forstand.

Modsat kom Skatterådet i SKM2015. 708. SR frem til, at der ikke var grundlag for at udtagningsbeskatte en virksomhed, som leverede sine rådgivningsydelser til kunderne efter et princip om "no cure – no pay", dvs. kunderne skulle ikke betale, såfremt deres virksomhed ikke efterfølgende blev solgt. Dem, som modtog de vederlagsfrie leverancer, havde en kundemæssig relation til virksomheden, ligesom de vederlagsfrie overdragelser var en integreret del af virksomhedens forretningskoncept. Der er herved ikke tale om en "egentlig gave" i momslovens § 42, stk. 1, nr. 5,'s forstand.

Udtagning af ydelser

I henhold til momslovens § 5, stk. 3, skal udtagning af ydelser til privat brug for virksomhedens indehaver eller til dennes personale eller i øvrigt til virksomheden uvedkommende formål sidestilles med levering mod vederlag, og virksomheden bliver derfor momspligtig af sådanne leveringer af ydelser.

Skattestyrelsen bemærker, at EU-domstolen i relation til salgsfremmeordninger i sagen C-48/97, Kuwait Petroleum, har slået fast, at de gratis leveringer i disse situationer skete til virksomhedens eget brug. Leveringer som led i salgsfremmeordninger sker derfor ikke til "virksomheden uvedkommende formål" som omtalt i momslovens § 5, stk. 3.

Sælger en virksomhed derfor eksempelvis bilvaske gennem en salgsfremmeordning, som markedsføres som "køb 5 bilvaske og få den 6. gratis", så er leveringen af den 6. bilvask ikke omfattet af reglerne om udtagning i momslovens § 5, stk. 3.

Eksempler:

Gratis kringle

En bagerkæde tilbyder en gratis kringle, såfremt kunden afleverer kassebon'er fra kæden på i alt 1.000 kr.

Såfremt der foretages et køb hos bagerkæden for 1.000 kr. i ét samlet køb, og der i denne forbindelse udleveres en gratis kringle, så må det samlede vederlag på 1.000 kr. henføres til både købet og kringlen, og kringlen er derfor ikke overdraget vederlagsfrit.

Der er i denne situation ikke grundlag for at udtagningsbeskatte, jf. momslovens § 5, stk. 1-3.

Såfremt der foretages flere forskellige køb over tid til en samlet værdi af 1.000 kr., og kringlen er en del af bagerkædens naturlige sortiment, så vil der efter en konkret vurdering være en så tilstrækkelig tilknytning mellem købene for de 1.000. kr. og den gratis kringle, at kringlen ikke kan betragtes som overdraget vederlagsfrit i udtagningsreglernes forstand.

Der er i denne situation ikke grundlag for at udtagningsbeskatte, jf. momslovens § 5, stk. 1-3.

Rabatmærker i supermarkeder

En supermarkedskæde tilbyder rabatmærker ved køb i supermarkederne, og disse rabatmærker kan anvendes til at opnå rabat på produkter, som ikke normalt er i kædens sortiment.

Såfremt rabatmærkerne alene anvendes til at opnå et delvist prisnedslag på udvalgte varer, så anses disse varer ikke for overdraget vederlagsfrit – dette uanset om de er i kædens sortiment eller ej.

Der er i denne situation ikke grundlag for at udtagningsbeskatte, jf. momslovens § 5, stk. 1-3.

Såfremt rabatmærkerne kan anvendes til få udleveret en vare, som ikke er i supermarkedernes sortiment, gratis, men det tilstrækkelige antal rabatmærker opnås på ét samlet køb i supermarkederne og varen udleveres i forbindelse hermed, så må købet, der udløser rabatmærkerne, og den gratis vare efter en konkret vurdering anses for ét samlet køb, og den gratis vare er derfor ikke overdraget vederlagsfrit.

Der er i denne situation ikke grundlag for at udtagningsbeskatte, jf. momslovens § 5, stk. 1-3.

Såfremt rabatmærkerne kan anvendes til få udleveret en vare, som ikke er i supermarkedernes sortiment, gratis, og det tilstrækkelige antal rabatmærker er opnået løbende på forskellige køb i supermarkederne, så må varen efter en konkret vurdering anses for udleveret vederlagsfrit, jf. EU-domstolens tilsvarende konklusion i sagen C-48/97, Kuwait Petroleum.

Der er i denne situation grundlag for at udtagningsbeskatte varen, jf. momslovens § 5, stk. 1.

Biografbilletter/bøger i supermarkeder

En supermarkedskæde tilbyder 2 gratis biografbilletter eller en bog ved køb for 1.000 kr. i supermarkederne. Hverken biografbilletterne eller bogen indgår i supermarkedernes naturlige sortiment.

Såfremt der foretages et køb hos supermarkedskæden for 1.000 kr. i ét samlet køb, og der i denne forbindelse udleveres to biografbilletter eller en bog, så må det samlede vederlag på 1.000 kr. henføres til både købet og biografbilletterne/bogen, og biografbilletterne/bogen er derfor ikke overdraget vederlagsfrit.

Der er i denne situation ikke grundlag for at udtagningsbeskatte, jf. momslovens § 5, stk. 1-3.

Såfremt der foretages løbende køb i supermarkedskæden, og der udleveres en bog, når kunden ved flere køb samlet har købt for 1.000 kr., så må købene for de 1.000 kr. og bogen efter en konkret vurdering anses for separate køb, som er adskilt både tidsmæssigt og med hensyn til genstanden for transaktionerne, jf. generaladvokatens bemærkninger i punkt 43 i sin indstilling i sagen C-48/97, Kuwait Petroleum.

Der er i denne situation grundlag for at udtagningsbeskatte bogen, jf. momslovens § 5, stk. 1.

Såfremt der foretages løbende køb i supermarkedskæden, og der udleveres to biografbilletter, når kunden ved flere køb samlet har købt for 1.000 kr., så må købene for de 1.000. kr. og biografbilletterne efter en konkret vurdering anses for separate køb, som er adskilt både tidsmæssigt og med hensyn til genstanden for transaktionerne, jf. generaladvokatens bemærkninger i punkt 43 i sin indstilling i sagen C-48/97, Kuwait Petroleum.

Der er imidlertid i denne situation ikke grundlag for at udtagningsbeskatte, jf. momslovens § 5, stk. 1-3. Biografbilletterne er således ydelser, som ikke omfattes af momslovens § 5, stk. 1, biografbilletterne kan heller ikke anses for "egentlige gaver", jf. momslovens § 5, stk. 2, jf. momslovens § 42, stk. 1, nr. 5, ligesom udtagningsbeskatning af ydelser ikke omfatter vederlagsfri overdragelse, jf. momslovens § 5, stk. 3.

Konkurrencer i mobilapplikationer

En boligtilbehørskæde anvender en mobilapplikation som led i sit koncept, således at interesserede kan betale for deres varer, modtage særlige tilbud, deltage i konkurrencer mv.

Brugerne af mobilapplikationen kan med jævne mellemrum deltage i lodtrækninger i mobilapplikationen om præmier bestående i eksempelvis gratis vinduespudsning el.lign.

Der er i denne situation ikke grundlag for at udtagningsbeskatte efter hverken momslovens § 5, stk. 1, idet der ikke er tale om en vare, eller efter momslovens § 5, stk. 3, idet der ikke er tale om en ydelse, der anvendes til virksomheden uvedkommende formål.

Det er imidlertid Skattestyrelsens opfattelse, at der i dette tilfælde er grundlag for at udtagningsbeskatte præmierne efter momslovens § 5, stk. 2, idet præmierne på samme måde som i SKM2006. 398. HR må anses for "egentlige gaveydelser".

Gave for at installere butikkens app mv.

En butik tilbyder kunderne en gratis vare fra butikkens sortiment, såfremt kunden installerer butikkens app eller tilmelder sig butikkens nyhedsbrev via e-mail.

Såfremt udleveringen af varen er betinget af, at kunden eksempelvis installerer butikkens app eller tilmelder sig butikkens nyhedsbrev via e-mail, er det Skattestyrelsens opfattelse, at de pågældende kunder leverer en modydelse i form af eksempelvis data til butikken. I denne situation leverer butikken ikke varen vederlagsfrit, jf. også SKM2007. 790. LSR. Det bemærkes, at kundens modydelse som anført af Landsskatteretten er momspligtig for butikken.

Der er i denne situation ikke grundlag for at udtagningsbeskatte, jf. momslovens § 5, stk. 1-3.

Momsfradragsret

Det skal afslutningsvis understreges, at i henhold til EU-domstolens praksis anses virksomhedens levering af gratis varer og ydelser som led i salgsfremmeordninger for at være gennemført til virksomhedens eget brug, når formålet med salgsfremmeordningen er at forøge virksomhedens momspligtige omsætning med varer og ydelser, jf. præmis 19 i EU-domstolens dom i sagen C-48/97, Kuwait Petroleum.

I konsekvens heraf er virksomheden berettiget til at fradrage momsen af sine omkostninger til vederlagsfrie leverancer, når disse sker som led i salgsfremmeordninger, jf. momslovens § 37, stk. 1.

Dette dog medmindre indkøbet er foretaget til formål nævnt i momslovens § 42.

Momsfradragsretten gælder uanset, om der efterfølgende måtte vise sig at være grundlag for at udtagningsbeskatte varer udleveret vederlagsfrit som led i en salgsfremmeordning.

5. Gyldighed

Indholdet af dette styresignal vil blive indarbejdet i Den juridiske vejledning 2019-2.

Herefter er styresignalet ophævet.

Skatteministeriet, den 4. april 2019

MORTEN BØDSKOV